

Hand-out: De boomoefening

Dialoog kan niet bestaan zonder inschikkelijkheid

Hoe kan ik een dialoog aangaan als ik altijd denk dat anderen onwetend zijn, en me nooit bewust ben van mijn eigen onwetendheid? Hoe kan ik een dialoog aangaan als ik mezelf zie als iemand die los van anderen staat – als ik hen alleen zie als “ze zijn niet mijn andere ‘ik’”? Hoe kan ik een dialoog aangaan als ik mezelf beschouw als lid van een ‘besloten groep’, zij die de waarheid en kennis in pacht hebben, de echt ‘pure mensen’?

Als ik niet opensta voor, en zelfs beledigd word door welke mening van anderen dan ook; als ik bang ben om verkeerd neergezet te worden, hoe kan ik dan in dialoog blijven? Uiteindelijk tref je in ontmoetingen geen volkomen onwetende mensen en ook geen superslimme mensen. Je treft er alleen mensen die proberen om meer te leren dan ze al weten.

- Aangepaste versie van Paulo Freires
The Pedagogy of the Oppressed (Pedagogiek van de onderdrukten)